

1
всміє

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

29 вересня 2015 р.

справа № 804/6033/15

Суддя Дніпропетровського окружного адміністративного суду Чорна В.В., розглянувши в порядку письмового провадження адміністративну справу за позовом Приватного акціонерного товариства «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» до Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень № 0019851503 від 26.12.2014 р., № 0001771503 від 26.03.2015 р., -

В С Т А Н О В И В:

08 травня 2015 року Приватне акціонерне товариство «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» (далі – ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро») звернулось до Дніпропетровського окружного адміністративного суду із зазначеним адміністративним позовом, в якому просить визнати протиправними та скасувати податкове повідомлення-рішення Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області (далі – Лівобережна ОДПІ м. Дніпропетровська ГУ ДФС у Дніпропетровській області) № 0019851503 від 26.12.2014 р., яким позивачу збільшено грошове зобов'язання з орендної плати з юридичних осіб на суму 3 464 164, 36 грн., в тому числі за основним платежем – на 2 771 331,5 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 692 832, 86 грн., а також податкове повідомлення-рішення № 0001771503 від 26.03.2015 р., яким позивачу збільшено грошове зобов'язання з орендної плати з юридичних осіб на суму 1 846 430, 27 грн., в тому числі за основним платежем – на 1 477 144, 22 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 369 286, 05 грн.

В обґрунтування позовних вимог, позивач у позовній заяві та письмових поясненнях від 16.09.2015 р. зазначив, що не погоджується з прийнятими податковим органом рішеннями про нарахування орендної плати та застосування штрафних санкцій за користування земельними ділянками, наданими в оренду ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» протягом січня 2012 - квітня 2013 р.р. на підставі договорів оренди, укладених з Дніпропетровської міською радою. Вважає, що оскільки орендодавцем протягом 2012-2013 р.р. не порушувалось питання про збільшення суми орендної плати за землю, а податковою інспекцією від позивача приймалися декларації та платіжі з земельного податку без будь-яких зауважень до розміру податкових зобов'язань, позивач діяв правомірно. При цьому, позивач посилається на акт № 1317/20 від 01.04.2013 р., підписаний представником податкової інспекції, згідно якого сума переплати з орендної плати за землю позивача складає 4 197 314, 18 грн. Також, позивач стверджує, що листом № 29 від 10.04.2013 р. ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» повідомив Дніпропетровську міську раду про те, що станом на 10 квітня 2013 року підприємство втратило частково право на користування земельною ділянкою по вул. Журналістів, 9 у м. Дніпропетровську, набуте за договором оренди від 30.10.2003 р., у зв'язку із набуттям

*305*2062633*1*2*

ТОВ «Еста Холдінг» права власності на об'єкти нерухомості, розташовані на зазначеній земельній ділянці. Посилаючись на викладене, позивач вважає безпідставним рішення податкової інспекції про нарахування податкових зобов'язань та штрафних санкцій ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» по сплаті орендної плати за землю після припинення дії договору оренди з орендодавцем, тобто після 10.04.2013 року. Факт припинення договірних правовідносин Дніпропетровської міської ради з ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» позивач вважає встановленим в судовому порядку судовими рішеннями, що набрали законної сили, зокрема, постановою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 06.12.2014 р. у справі № 804/2207/14, та ухвалою Вишого адміністративного суду України від 16.04.2015 р. по цій справі, а відтак, зазначені обставини є такими, що не підлягають доказуванню. З огляду на викладене, позивач просить визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення відповідача № 0019851503 від 26.12.2014 р., яким позивачу збільшено суму грошового зобов'язання з орендної плати з юридичних осіб на 3 464 164, 36 грн., в тому числі за основним платежем – на 2 771 331, 5 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 692 832, 86 грн., а також податкове повідомлення-рішення № 0001771503 від 26.03.2015 р., яким позивачу збільшено грошове зобов'язання з орендної плати з юридичних осіб на суму 1 846 430, 27 грн., в тому числі за основним платежем – на 1 477 144, 22 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 369 286, 05 грн. (а.с. 4-14, 186-192).

Представник відповідача за довіреністю Копань А.В. в запереченнях проти адміністративного позову зазначив, що Лівобережною ОДПІ м. Дніпропетровська було проведено документальну позапланову невідвіду перевірку ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» з питань правильності нарахування орендної плати за землю за період з 01.01.2012 р. по 31.10.2014 р., за результатами якої складено акт № 4643/15-04/30561920 від 03.12.2014 р. За результатами перевірки встановлено заниження розміру податкового зобов'язання з орендної плати за землю з юридичних осіб за перевіряємий період за земельну ділянку, що розташована по вул. Журналістів, 9 у м. Дніпропетровську на суму 2 771 331,50 грн. При цьому, суму грошового зобов'язання з орендної плати за землю за період 2012 року, 01.01.2013 року - 09.04.2013 року податковим органом обраховано позивачу виходячи з нормативної грошової оцінки земельної ділянки площею 7, 9732 га із застосуванням ставки земельного податку у розмірі 1%. Суму орендної плати за землю за період з 10.04.2013 р. по 01.10.2014 р. розраховано згідно постанови Вишого господарського суду України від 10.04.2013 р. по справі № 28/5005/8618/2012 та даних земельного кадастру про нормативну грошову оцінку № 3085 від 01.03.2010 р., та з урахуванням акту перевірки (від 18.09.2013 р. № 606/2204/30561920). На підставі висновків акту про вказані порушення, стосовно позивача винесено податкове повідомлення-рішення № 0019851503 від 26.12.2014 р., яким ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» збільшено грошове зобов'язання з орендної плати з юридичних осіб на суму 3 464 164, 36 грн., в тому числі за основним платежем – на 2 771 331, 5 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 692 832, 86 грн. Також, у запереченнях зазначено, що рішенням ГУ ДФС у Дніпропетровській області від 18.03.2015 р. № 2218/10/04-36-10-07-09 про результати розгляду первинної скарги ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро», у зв'язку з допущеною під час проведення перевірки методологічною та арифметичною помилкою, позивачу збільшено грошові зобов'язання з орендної плати за землю на суму 1 846 430, 27 грн., в тому числі за основним платежем – на суму 1 477 144, 22 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на суму 369 286, 05 грн., про що винесено податкове повідомлення-рішення № 0001771503 від 26.03.2015 р. Посилаючись на викладене, представник відповідача просить відмовити у задоволенні позовних вимог в повному обсязі (а.с. 70-72).

В судові засідання 29.09.2015 р. представник відповідача, повідомлений належним чином про час та місце розгляду справи, не з'явився.

Представник позивача за довіреністю Чумаков А.В. в судовому засіданні 29.09.2015 р. додаткових пояснень та доказів суду не надав, клопотань про виклик для допиту свідків чи проведення судових експертиз не заявляв.

За викладених обставин, у відповідності до вимог ч. 6 ст. 128 КАС України, розгляд справи завершено без участі сторін в порядку письмового провадження.

Дослідивши матеріали справи, судом встановлені наступні обставини.

ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» відповідно до свідоцтва про державну реєстрацію зареєстровано Дніпропетровським міським управлінням юстиції 01.10.1999 р. по вул. Журналістів, 9 у м. Дніпропетровську (а.с. 15).

Посадовими особами Лівобережної ОДПІ м. Дніпропетровська на підставі наказу від 03.12.2014 р. № 1243 було проведено документальну позапланову невинізну перевірку ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» з питань правильності нарахування орендної плати за землю за період з 01.01.2012 року по 31.10.2014 року, за результатами якої складено акт від 03.12.2014 р. № 4643/15-04/30561920 (а.с. 15-17).

За результатами перевірки встановлено порушення позивачем п. 286.2, ст. 286 ПКУ, внаслідок чого, згорблено висновок про заниження орендної плати за землю з юридичних осіб за період з 01.01.2012 року по 31.10.2014 року на загальну суму 2 771 331,50 грн.

Позивачем на зазначений акт перевірки до Лівобережної ОДПІ м. Дніпропетровська подані заперечення від 22.12.2014 р. № 51 (а.с. 18-20).

За результатами розгляду заперечень, відповідачем надано відповідь від 25.12.2014 р. № 41292/10/15-04/04-64 про залишення без змін висновків акту перевірки (а.с. 21-22).

За результатами перевірки Лівобережною ОДПІ м. Дніпропетровська ГУ ДФС у Дніпропетровській області винесено податкове повідомлення-рішення № 0019851503 від 26.12.2014 р., яким позивачу збільшено грошове зобов'язання з орендної плати за землю з юридичних осіб на суму 3 464 164, 36 грн., в тому числі за основним платежем – на суму 2 771 331, 5 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 692 832, 86 грн.

Не погодившись з цим рішенням, позивач листом від 21.01.2015 р. за № 4 в порядку адміністративного оскарження звернувся до Головного управління ДФС у Дніпропетровській області (а.с. 24-27).

Рішенням ГУ ДФС у Дніпропетровській області від 28.01.2015 р. № 597/10/04-36-10-08-09 граничний строк розгляду скарг продовжений до 22.03.2015 року включно.

За результатами розгляду даної скарги, Головним управлінням ДФС у Дніпропетровській області прийнято рішення № 2218/10/04-36-10-07-09 від 18.03.2015 р., яким скаргу платника податків залишено без задоволення, та у зв'язку з допущеною податковим органом під час проведення перевірки методологічною та арифметичною помилкою, позивачу збільшено донараховані зобов'язання з орендної плати за землю з юридичних осіб, визначені у податковому повідомленні-рішенні № 0019851503 від 26.12.2014 р., на суму 1 846 430, 27 грн., в тому числі за основним платежем – на 1 477 144, 22 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 369 286, 05 грн. (а.с. 28-33).

На підставі цього рішення, Лівобережною ОДПІ м. Дніпропетровська ГУ ДФС у Дніпропетровській області винесено податкове повідомлення-рішення № 0001771503 від 26.03.2015 р. про нарахування позивачу грошового зобов'язання з орендної плати за землю з юридичних осіб на суму 1 846 430, 27 грн., в тому числі за основним платежем – на 1 477 144, 22 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 369 286, 05 грн. (а.с. 34).

Зазначене податкове повідомлення-рішення оскаржено позивачем в адміністративному порядку шляхом подання відповідної скарги до Держаної фіскальної служби України за № 18 від 31.03.2015 р. (а.с. 38).

За результатами розгляду скарги позивача, Державною фіскальною службою України прийнято рішення від 21.04.2015 р. № 8375/6/99-99-10-01-02-25 про залишення без змін податкових повідомлень-рішень Лівобережної ОДПІ м. Дніпропетровська ГУ ДФС у Дніпропетровській області № 0019851503 від 26.12.2014 р. та № 0001771503 від 26.03.2015 р., а скарги платника податків – без задоволення (а.с. 39-41).

Не погодившись з вказаними рішеннями податкового органу, позивач звернувся до Дніпропетровського окружного адміністративного суду із зазначеним позовом.

Встановивши обставини справи, проаналізувавши норми чинного законодавства, що регулюють спірні правовідносини, суд дійшов висновку про наявність підстав для часткового задоволення позовних вимог, з огляду на наступне.

Матеріалами справи підтверджено, що 30.10.2003 року між ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» та Дніпропетровською міською радою укладено договір оренди земельної ділянки, за умовами якого орендодавець надає, а орендар приймає на умовах цього договору земельну ділянку (кадастровий номер 1210100000:04:018:0022) площею 7,9732 га, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, Індустріальний район, вул. Журналістів, 9, терміном до 30.07.2018 р., для фактичного розміщення виробничої бази. Договір нотаріально посвідчений 30.10.2003 року за № 8337. Державну реєстрацію договору здійснено 11.11.2003 року за № 4510 (а.с. 42-46).

Згідно п. 1.1. Договору оренди земельної ділянки, предметом договору є земельна ділянка площею 7,9732 га., що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 9, для фактичного розміщення виробничої бази, яка зареєстрована в Державному земельному кадастрі м. Дніпропетровська за кадастровим номером 1210100000:04:018:0022.

Крім того:

- за п. 1.3 Договору, грошова оцінка земельної ділянки складає згідно з довідкою про грошову оцінку земельної ділянки на момент укладання цього договору 21 293 318,24 грн.;

- відповідно до п. 3.1 Договору, сума орендної плати за користування земельною ділянкою на термін дії договору складає 3 193 997,75 грн.;

- пунктом 3.2 Договору визначено, що орендна плата за користування земельною ділянкою сплачується у грошовій формі в розмірі земельного податку за базовий податковий (звітний) період, який дорівнює календарному місяцю, щомісячно протягом 30 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця, вноситься на розрахунковий рахунок Держказначейства за місцем податкового звіту і на майбутній період вноситься на термін не більше одного календарного року;

- п. 3.3 Договору передбачено, що розмір земельного податку переглядається у разі законодавчої зміни ставок земельного податку;

- відповідно до витягу з технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки від 09.07.2012 р., наданого управлінням Держкомзему у м. Дніпропетровську, нормативна грошова оцінка земельної ділянки за адресою: м. Дніпропетровськ, Індустріальний район, вул. Журналістів, 9 складає 62 104 011,30 грн.

Пунктом 7.4.5 Договору передбачено зобов'язання орендаря у разі зміни назви чи господарсько-правової форми, а також у разі відчуження частини або усього нерухомого майна, що розташоване на орендованій земельній ділянці, звернутись до орендодавця з клопотанням про внесення відповідних змін до правовстановлюючих документів та Державного земельного кадастру (а.с. 43).

З матеріалів справи вбачається, що 27.09.2006 року між ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» та ТОВ «СКМ Істейт» був укладений договір купівлі – продажу нерухомого майна, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, б. 9. Даний договір підписаний обома сторонами, засвідчений нотаріально за № 1404, та внесений до державного реєстру правочинів за № 1603606 (а.с. 82-86).

З наданих до справи відомостей про наявні земельні ділянки, що подавались ТОВ «СКМ Істейт» до податкового органу разом із податковою звітністю за 2014 рік, судом встановлено, що договір купівлі-продажу будівлі від 27.09.2006 р. між ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» та ТОВ «СКМ Істейт» пройшов державну реєстрацію 28.09.2006 р. з наданням витягу про реєстрацію права власності на нерухоме майно № 13365260 від 27.01.2007 р. (а.с. 100-111).

Також, судом встановлено, що ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» своїм листом від 10.04.2013 р. за вих. № 29 повідомило Дніпропетровську міську раду про припинення договору оренди від 30.10.2003 р. та часткову втрату позивачем права на користування земельною ділянкою (кадастровий номер 1210100000:04:018:0022) площею 7,9732 га, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, Індустріальний район, вул. Журналістів, 9 (а.с. 47).

Відповідно до пп. 14.1.147 п. 14.1 ст. 14 ПК України, плата за землю - це

*305*2062633*1*2*

загальнодержавний податок, який справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності.

Згідно статті 288 Податкового кодексу України підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно положень ст. ст. 269, 270, 271 Податкового кодексу України, платниками податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв); землекористувачі. Об'єктами оподаткування є: земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; земельні частки (паї), які перебувають у власності. Базою оподаткування є: нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом; площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Згідно до п. 296.1 ст. 296 Податкового кодексу України, платниками податку є: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв); землекористувачі.

Відповідно до п. 286.2 ст. 286 Податкового кодексу України, платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

Відповідно до п. 287.1 ст. 287 цього Кодексу, власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно (п. 287.6 ст. 287 ПК України).

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

Відповідно до вимог ст. 31 Закону України «Про оренду землі», договір оренди землі припиняється в разі набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, що розташовані на орендованій іншою особою земельній ділянці.

З огляду на встановлені обставини, суд погоджується з доводами позивача про те, що у ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» не виникає обов'язку зі сплати земельного податку за орендовану земельну ділянку, на якій розташований об'єкт нерухомого майна, який був відчужений, з 10.04.2013 року – тобто, з моменту повідомлення Дніпропетровській міській раді про припинення договору оренди у відповідності до п. 7.4.5 цього Договору.

Крім того, судом враховано, що постановою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 16.12.2014 р. по справі № 804/2207/14, залишеною без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України від 16.04.2015 р., були встановлені наступні обставини.

27 вересня 2006 року між ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» та ТОВ «СКМ Істейт» був укладений договір купівлі – продажу нерухомого майна, що знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, б. 9. Даний договір підписаний обома сторонами, засвідчений нотаріально за № 1404, та внесений до державного реєстру правочинів за № 1603606.

ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» 10.04.2013 р. повідомило Дніпропетровську міську раду про припинення договору оренди від 30.10.2003 р.

За таких обставин, суд апеляційної інстанції дійшов висновку про те, що оскільки

ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» листом від 10.04.2013 року повідомило Дніпропетровську міську раду про припинення договору оренди від 30.10.2003 року з підстав відчуження нерухомості, розташованої на вказаній земельній ділянці, то з часу реєстрації права власності на вказане нерухоме майно у ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» не виникає обов'язку зі сплати земельного податку за земельну ділянку, на якій розташований об'єкт нерухомості, який відчужено (а.с. 48-49).

Колегія суддів Вищого адміністративного суду України в ухвалі від 16.04.2015 р. № К/800/2792/15 погодилась з цими висновками суду апеляційної інстанції (а.с. 50-51).

Як вбачається із зазначених судових рішень, предметом спірних правовідносин була правомірність прийнятого податковим органом податкового повідомлення-рішення № 0004532204 від 17.10.2013 р. про збільшення ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» суми грошового зобов'язання за платежем орендна плата з юридичних осіб за період з 10.04.2013 р. по 31.08.2013 р.

Крім того, судом встановлено, що постановою Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.06.2015 р. по справі № 804/6030/15, залишеною без змін ухвалою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 24.09.2015 р., визнано протиправним та скасовано податкове повідомлення-рішення № 0020031503 від 30.12.2014 р., винесене Лівобережною ОДПІ м. Дніпропетровська за результатами камеральної перевірки щодо неподання (несвогчасного подання) ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» податкової звітності з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності) за 2013 та 2014 роки (а.с. 87-89).

При цьому, постановою Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 08.06.2015 р. по справі № 804/6030/15 встановлено, що в користуванні ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» знаходилась земельна ділянка за адресою: м. Дніпропетровськ, Індустріальний район, вул. Журналістів, б. 9. Вказана земельна ділянка використовувалась позивачем в зв'язку з розташуванням на цій ділянці об'єктів нерухомого майна, належних підприємству на праві власності. На підставі договору купівлі-продажу від 27.09.2006 р. право власності позивача на об'єкти нерухомого майна перейшло до іншої особи, про що повідомлений орендодавець. Таким чином, у зв'язку з переходом права власності на об'єкти нерухомості, розташовані на земельній ділянці, змінився користувач цієї земельної ділянки.

За наведених обставин суд в постанові від 08.06.2015 р. дійшов висновку про те, що у зв'язку з припиненням користування земельною ділянкою, відсутні підстави для сплати позивачем орендної плати, і, як наслідок, для подання податкової звітності з плати за землю щодо наведеної земельної ділянки.

Згідно ч. 1 ст. 72 Кодексу адміністративного судочинства України обставини, встановлені судовим рішенням в адміністративній, цивільній або господарській справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

Таким чином, вищенаведеними судовими рішеннями, які набрали законної сили, встановлено, що ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» у зв'язку з переходом права власності на об'єкти нерухомості, розташовані на орендованій земельній ділянці, та пов'язаною з цим зміною користувача цієї земельної ділянки, а також повідомленням орендодавця про ці зміни, починаючи з 10.04.2013 року припинило користування вказаною земельною ділянкою, у зв'язку з чим, у позивача відсутні підстави для сплати орендної плати і подання податкової звітності з плати за земельну ділянку, яка знаходиться за адресою: м. Дніпропетровськ, Індустріальний район, вул. Журналістів, б. 9.

За викладених обставин у їх сукупності, суд вважає протиправними висновки податкового органу про порушення позивачем п. 286.2, ст. 286 ПКУ та, як наслідок, про заниження суми орендної плати за землю за період з 10.04.2013 р. по 31.10.2014 р. (при цьому, спірні правовідносини за період з 10.04.2013 р. по 31.07.2013 р. вже врегульовані судовими рішеннями, описаними вище, а тому суд не вдається до їх повторної оцінки).

Відповідно, позовні вимоги щодо зазначеного періоду є обґрунтованими та підлягають задоволенню шляхом скасування податкового повідомлення-рішення № 0019851503 від

*305*2062633*1*2*

26.12.2014 р. в частині збільшення грошового зобов'язання з орендної плати за землю з юридичних осіб за період з 10.04.2013 року по 31.10.2014 року.

При цьому, з акту перевірки позивача з питань правильності нарахування орендної плати за землю за період з 01.01.2012 року по 31.10.2014 року № 4643/15-04/30561920 від 03.12.2014 р. слідує, що ПрАТ «ДПЗ Дніпро» за період з 01.01.2012 року по 31.12.2012 року задекларовано суму орендної плати за землю в розмірі 276 391, 86 грн.

Водночас, сума орендної плати за землю, яка повинна була бути задекларована підприємством згідно даних Державного земельного кадастру про нормативну грошову оцінку № 3085 від 01.03.2010 р., складає 621 042, 47 грн.

На підставі чого, податковим органом зроблено висновок про заниження позивачем орендної плати за землю за період з 01.01.2012 р. по 31.12.2012 р. на суму 344 650, 61 грн. (а.с. 16).

Крім того, за даними податкового органу, наведеними в акті, сума орендної плати у 2013 році, із врахуванням постанови Вищого господарського суду України від 10.04.2013 р. по справі № 28/5005/8618/2012 (а.с. 112-118) та даних Державного земельного кадастру про нормативну грошову оцінку № 3085 від 01.03.2010 р., складала 51 753, 55 грн. на місяць, у зв'язку з чим, платник податків за період з 01.01.2013 р. по 09.04.2013 р. повинен був сплатити орендну плату за землю у розмірі 170 786, 72 грн.

Зважаючи на те, що ПрАТ «ДПЗ Дніпро» за період з 01.01.2013 р. по 09.04.2013 р. задекларовано суму орендної плати за землю в розмірі 76 007, 78 грн., останнім занижено суму орендної плати за землю за цей період на 94 778, 94 грн.

Таким чином, позивачем за період з 01.01.2012 р. по 09.04.2013 р. занижено суму орендної плати за землю в розмірі 439 429, 55 грн. (344 650, 61 грн. + 94 778, 94 грн.).

Відповідно до п. 123.1 ст. 123 ПКУ, у разі якщо контролюючий орган самостійно визначає суму податкового зобов'язання, зменшення суми бюджетного відшкодування та/або від'ємного значення суми податку на додану вартість платника податків на підставах, визначених підпунктами 54.3.1, 54.3.2, 54.3.4, 54.3.5, 54.3.6 пункту 54.3 статті 54 цього Кодексу, тягне за собою накладення на платника податків штрафу в розмірі 25 відсотків суми визначеного податкового зобов'язання, завищеної суми бюджетного відшкодування.

Отже, штрафні санкції, передбачені п. 123.1 ст. 123 ПКУ, для платника податків, яким занижено суму грошового зобов'язання із орендної плати за землю в розмірі 439 429, 55 грн., складають 109 857, 39 грн.

У зв'язку з чим, податкове повідомлення-рішення № 0019851503 від 26.12.2014 р., яким позивачу збільшено грошове зобов'язання з орендної плати з юридичних осіб на суму 3 464 164, 36 грн., в тому числі за основним платежем – на 2 771 331,5 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 692 832, 86 грн., підлягає скасуванню в частині збільшення орендної плати за землю за період з 10.04.2013 року по 31.10.2014 року на загальну суму 2 914 877, 42 грн., в тому числі за основним платежем – на 2 331 901, 95 грн. (2 771 331,5 грн. - 439 429, 55 грн.), за штрафними санкціями – на 582 975, 47 грн. (692 832, 86 грн. - 109 857, 39 грн.).

Водночас, в частині позовних вимог про скасування податкового повідомлення-рішення № 0001771503 від 26.03.2015 р., яким позивачу збільшено грошове зобов'язання з орендної плати з юридичних осіб на суму 1 846 430, 27 грн., в тому числі за основним платежем – на 1 477 144, 22 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 369 286, 05 грн., суд не вбачає підстав для задоволення позову, та зазначає наступне.

Перебування у користуванні позивача на умовах оренди земельної ділянки за адресою: м. Дніпропетровськ, Індустріальний район, вул. Журналістів, б. 9 у період до 10.04.2013 року не заперечується позивачем, та підтверджується податковою звітністю ПрАТ «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро», яка надавалась до податкової інспекції, в тому числі за 2012 рік.

Згідно з ч. 1 ст. 21 Закону України «Про оренду землі», орендна плата за землю - це платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою. Розмір, форма і строки внесення орендної плати за землю встановлюються за згодою сторін у договорі оренди (крім строків внесення орендної плати за земельні ділянки державної та

*305*2062633*1*2*

комунальної власності, які встановлюються відповідно до Податкового кодексу України. Обчислення розміру орендної плати за землею здійснюється з урахуванням індексів інфляції, якщо інше не передбачено договором оренди.

Суб'єктами права власності на землю відповідно до пункту «б» ст. 80 Земельного кодексу України є, зокрема, територіальні громади, які реалізують це право безпосередньо або через органи місцевого самоврядування, – на землі комунальної власності.

Згідно з п. 35 ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є затвердження ставок земельного податку відповідно до Податкового кодексу України.

Пунктом 2 ст. 286 Податкового кодексу України визначено, що платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землею) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

Згідно ст.ст. 271, 274, 288 Податкового кодексу України, базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу не може бути меншою трикратного розміру земельного податку, що встановлюється цим розділом.

Відповідно до положень частини першої статті 628 Цивільного кодексу України, зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Положеннями статті 632 Цивільного кодексу України визначено, що ціна у договорі встановлюється за домовленістю сторін. У випадках, встановлених законом, застосовуються ціни (тарифи, ставки тощо), які встановлюються або регулюються уповноваженими органами державної влади або органами місцевого самоврядування.

Невнесення сторонами договору оренди землі змін до його умов в частині, що встановлюються у законодавчому порядку, не звільняє сторін від обов'язку їх виконання, оскільки відповідно до положень статті 11 Цивільного кодексу України, у випадках, встановлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки виникають безпосередньо з актів органів державної влади, органів влади або органів місцевого самоврядування.

Таким чином, невнесення сторонами змін до договорів оренди земельних ділянок в частині розміру орендної плати за користування землею на виконання положень п.5 ст. 288 Податкового кодексу України, відповідно до яких, сума платежу з оренди землі не може бути меншою трикратного розміру земельного податку, не звільняє їх від виконання обов'язків зі сплати орендної плати у встановленому законом порядку.

Постановою Вищого господарського суду України від 10.04.2013 р. по справі № 28/5005/8618/2012 за касаційною скаргою заступника прокурора Дніпропетровської області, скасовано постанову Дніпропетровського апеляційного господарського суду від 25.12.2012 р. та постанову господарського суду Дніпропетровської області від 30.10.2012 р. в частині відмови прокурору у задоволенні його позовних вимог до Дніпропетровської міської ради, та прийнято рішення, яким, зокрема, змінено п.3.2 Договору оренди земельної ділянки від 30.10.2003 р., укладеного між Дніпропетровською міською радою та Приватним акціонерним товариством «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро», посвідченого приватним нотаріусом та зареєстрованого в реєстрі за № 8337, державна реєстрація якого відбулась 11.11.2003 р. за № 4510, та викладено його у наступній редакції:

«3.2. Річна орендна плата вноситься орендарем у грошовій формі (у гривнях) у розмірі 1 863 120, 34 грн., не є сталою та може змінюватись у разі зміни нормативної грошової оцінки земельної ділянки та обчислюється відповідно до Податкового кодексу України у мінімальному розмірі орендної плати, що встановлюється цим кодексом.

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному місяцю. Орендна плата сплачується орендарем щомісячно протягом 30 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця, вноситься на розрахунковий рахунок Держказначейства за місцем податкового звіту і на майбутній період вноситься на термін не більше одного календарного року» (а.с. 112-118).

Натомість, ПрАТ «ДПЗ «Дніпро», згідно наданої до податкового органу податкової декларації по сплаті орендної плати за земельні ділянки за 2012 та 2013 роки не було враховано внесення змін до п. 3.2 Договору оренди земельної ділянки, а також не враховано положень п.5 ст. 288 Податкового кодексу України, відповідно до яких, сума платежу з оренди землі не може бути меншою трикратного розміру земельного податку що призвело до заниження суми орендної плати за землю площею 7,9732 га.

При цьому, сума орендної плати за землю, яка повинна була бути задекларована підприємством згідно даних Державного земельного кадастру про нормативну грошову оцінку № 3085 від 01.03.2010 р., складає 621 042, 47 грн.

В зв'язку з чим, податковим органом в акті перевірки № 4643/15-04/30561920 від 03.12.2014 р. зроблено висновок про заниження позивачем орендної плати за землю за період з 01.01.2012 р. по 31.12.2012 р. на суму 344 650, 61 грн. (а.с. 16).

При цьому, за даними податкового органу, наведеними в акті, сума орендної плати у 2013 році, із врахуванням вищенаведеної постанови Вищого господарського суду України та даних Державного земельного кадастру про нормативну грошову оцінку № 3085 від 01.03.2010 р., складала 51 753, 55 грн. на місяць, у зв'язку з чим, платник податків за період з 01.01.2013 р. по 09.04.2013 р. повинен був сплатити орендну плату за землю у розмірі 170 786, 72 грн. (51 753, 55 x 3 + 15 526, 07) (а.с. 16 звор. бік) – тобто, відхилення складає 94 778,94 грн.

В подальшому, за результатами адміністративного оскарження, рішенням ГУ ДФС у Дніпропетровській області № 2218/10/04-36-10-07-09 від 18.03.2015 р. було виявлено методологічну та арифметичну помилку, яка виразилась у неврахуванні вимоги пункту 288.5 ст. 288 ПКУ, згідно якого розмір орендної плати визначається у договорі оренди, але річна сума платежу не може бути меншою для інших категорій земель – трикратного розміру земельного податку.

У зв'язку з чим, податковим органом проведено нові розрахунки, згідно яких, ПрАТ «ДПЗ «Дніпро» за період з 01.01.2012 р. по 31.12.2012 р. повинно було сплатити суму орендної плати за землю у розмірі 1 863 121, 56 грн. (62 104 011,30 (грошова оцінка) x 1 % (ставка земельного податку) x 3), а за період з 01.01.2013 р. по 09.04.2013 р. – 512 358, 43 грн. (а.с. 33).

Разом з цим, з урахуванням пункту 102.1 статті 102 Податкового кодексу, згідно якого, контролюючий орган, крім випадків, визначених пунктом 102.2 цієї статті, має право самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків у випадках, визначених цим Кодексом, не пізніше закінчення 1095 дня, відповідачем зроблено висновок про необхідність донарахування грошового зобов'язання орендної плати з землею з юридичних осіб за період з 01.02.2012 року по 10.04.2013 року у розмірі 1 477 144, 22 грн.

Статтею 23 Закону України «Про оренду землі» від 06.10.1998 р. № 161-XIV передбачено, що зміна умов договору оренди землі здійснюється за взаємною згодою сторін. У разі недосягнення згоди щодо зміни умов договору оренди землі спір вирішується в судовому порядку.

Згідно ст.ст. 61, 41 ПК України, податковий контроль – це система заходів, що вживаються контролюючими органами з метою контролю правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів. Контролюючими органами є органи доходів і зборів – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування єдиної державної податкової, державної митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних

платежів та реалізує державну податкову, державну митну політику, забезпечує формування та реалізацію державної політики з адміністрування єдиного внеску, забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями при застосуванні податкового та митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску (далі - центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику), його територіальні органи.

Договір оренди землі є цивільно-правовим, а отже, йому притаманні такі ознаки, як свобода договору, обов'язковість його виконання сторонами тощо.

Отже, суб'єкт владних повноважень, який не є учасником договору, не може здійснювати владні управлінські функції шляхом втручання у відносини сторін договору, але має право контролювати належність виконання договору та відповідність його умов чинному законодавству України, зокрема стежити, щоб такі умови не суперечили інтересам суспільства. Якщо ж договір пов'язаний зі сплатою податків і, на думку суб'єкта владних повноважень, спрямований на ухилення від їх сплати, останній, за допомогою адміністративних заходів, уповноважений відновити публічний порядок.

Таку ж правову позицію викладено у постанові судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України від 11.06.2013 р., винесеної за результатами судового розгляду заяви про перегляд Верховним Судом України постанови Вищого адміністративного суду України від 19.07.2012 р. з підстави неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, внаслідок чого ухвалено різні за змістом судові рішення у подібних правовідносинах.

Відповідно до п. 123.1 ст. 123 ПКУ, у разі якщо контролюючий орган самостійно визначає суму податкового зобов'язання, зменшення суми бюджетного відшкодування та/або від'ємного значення суми податку на додану вартість платника податків на підставах, визначених підпунктами 54.3.1, 54.3.2, 54.3.4, 54.3.5, 54.3.6 пункту 54.3 статті 54 цього Кодексу, тягне за собою накладення на платника податків штрафу в розмірі 25 відсотків суми визначеного податкового зобов'язання, завищеної суми бюджетного відшкодування.

Отже, податковий орган мав підстави для нарахування позивачу суми податкового зобов'язання з орендної плати за землю із застосуванням штрафних санкцій, оскільки винесене ним на підставі висновків акту проведеної перевірки податкове повідомлення-рішення не є втручанням у відносини сторін договору оренди, а є адміністративним заходом, направленим саме на відновлення публічного порядку у податкових правовідносинах на підставі існуючих нормативно-правових актів, обов'язкових для виконання суб'єктами господарювання.

Враховуючи викладене, суд вважає обґрунтованим застосування до позивача, згідно податкового повідомлення-рішення № 0001771503 від 26.03.2015 р., штрафних санкцій у розмірі 25 відсотків суми нарахованого податкового зобов'язання, відповідно до п. 123.1 ст. 123 ПКУ.

Таким чином, податкове повідомлення-рішення відповідача № 0001771503 від 26.03.2015 р., яким позивачу збільшено грошове зобов'язання з орендної плати з юридичних осіб за період з 01.02.2012 року по 10.04.2013 року на суму 1 846 430, 27 грн., в тому числі за основним платежем – на 1 477 144, 22 грн., за штрафними (фінансовими) санкціями – на 369 286, 05 грн. є правомірним, та з вищевикладеними підставами скасування не підлягає.

Враховуючи вищевикладені обставини у їх сукупності, керуючись ч. 6 ст. 128, ст.ст. 160-162, 167 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, –

п о с т а н о в и в:

Адміністративного позов Приватного акціонерного товариства «Дніпропетровський пивоварний завод «Дніпро» - задовольнити частково.

Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Лівобережної об'єднаної державної податкової інспекції м. Дніпропетровська Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області № 0019851503 від 26.12.2014 р. в частині збільшення орендної плати за землю за період з 10.04.2013 року по 31.10.2014 року на загальну суму 2 914 877, 42 грн., в тому числі за основним платежем – на суму 2 331 901,

95 грн., за штрафними санкціями – на суму 582 975, 47 грн.
У задоволенні решти позовних вимог – відмовити.

6

Постанова суду може бути оскаржена до Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду шляхом подання апеляційної скарги через Дніпропетровський окружний адміністративний суд з одночасним направленням копії апеляційної скарги особою, яка її подає, до суду апеляційної інстанції.

Апеляційна скарга на постанову суду першої інстанції подається протягом десяти днів з дня проголошення постанови. Якщо судом у відповідності до частини 3 статті 160 Кодексу адміністративного судочинства України було проголошено вступну та резолютивну частину постанови, а також в разі прийняття постанови у письмовому провадженні, апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Суддя

(підпис)

В.В. Чорна

Постанова не набрала законної сили

Суддя

В.В. Чорна

З оригіналом згідно

Суддя

В.В. Чорна

*305*2062633*1*2*